

UITSpraak

SGIM 2024-74

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij e-mail van 24 december 2024 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat zij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing toegestuurd.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 24-12-2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 1 april 2025 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 1 april 2025.
5. De hoorzitting heeft op 16 mei 2025 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster en verweerder waren ter zitting aanwezig en hebben hun standpunten toegelicht. Klaagster werd vergezeld door haar partner E. Verweerder liet zich bijstaan door zijn advocaat F.

De klacht

Uit de schriftelijke klacht en de toelichting van klaagster ter zitting, blijkt dat klaagster stelt dat verweerder haar jarenlang onjuist behandeld heeft. Klaagster is tot 2019 onder behandeling van verweerder geweest en verwijt verweerder in ieder geval dat:

- hij haar lange tijd met pijn in de linker onderkaak heeft laten lopen;
- hij haar gezien deze klachten niet verwees naar een endodontoloog;
- anderen uiteindelijk diagnoses hebben gesteld;
- hij een wortelkanaal heeft gemist waardoor klaagster meer dan een jaar met pijnklachten heeft gelopen en uiteindelijk element 37 is verloren;
- klaagster zelf om een nieuwe wortelkanaalbehandeling in element 37 moest vragen;

- hij na de her-endo in element 36 niet naar de oorzaak van klachten heeft gezocht en niet heeft gesignaleerd dat de kroon niet goed aansloot;
- hij niet naar de oorzaken op zoek ging toen zich in korte tijd cariësontwikkelde in de 34, 27 en 47
- er noch in de praktijkruimte noch op de website van de praktijk gewezen wordt op de mogelijkheid van een klachtenprocedure;
- hij ondanks herhaaldelijke verzoeken klaagsters mondzorgdossier tot op heden niet over heeft gedragen aan haar nieuwe tandarts.

Klaagster licht toe dat zij een redelijk zeldzame aandoening heeft ontwikkeld: bronchiëctasiën op basis van chronische longontsteking. De longarts van klaagster heeft geen oorzaak gevonden voor deze aandoening, maar sloot een aspiratie pneumonie vanuit de mondholte niet uit en heeft klaagster verwezen naar verweerder. Klaagster is van mening dat 'lekkende kronen' niet alleen leiden tot cariës in de pulpa van het element zelf maar ook tot cariës in de rest van het gebit en ook ontstekingen elders in het lichaam kunnen veroorzaken zoals chronische pneumonie met bronchiëctasiën.

Klaagster heeft verweerder aansprakelijk gesteld voor materiële schade à € 5.100,- en immateriële schade à € 2.400,- die klaagster heeft geleden door de langdurige pijnklachten, de chronische longklachten en het blijvende botverlies rond haar kronen.

Het verweer

Verweerder heeft in het verweerschrift en ter zitting het navolgende verweer gevoerd.

Klaagster is gedurende lange tijd, tot 2019, patiënt geweest in de praktijk van verweerder. Omdat klaagsters onvrede specifiek de elementen 37, 36 en 46 betreft zal verweerder vooral op deze elementen ingaan.

Op element 37 is in 2001 een kroon geplaatst. In 2015 was sprake van slijtage van deze restauratie en bleek het tandvlees bij de 36 en 27 onrustig. Pijnklachten worden echter niet genoemd in het dossier. Klaagster heeft op verwijzing door haar huisarts vanwege kennelijke pijnklachten en hoesten op 27 juni 2017 de kaakchirurg bezocht. Deze maakte een OPT en constateerde een caviteit in de 37. Een restabces werd niet geconstateerd en ook een relatie tussen dentogene ontstekingen en bronchiëctasieën kende de kaakchirurg niet. Klaagster kreeg het advies de 37 door de tandarts endodontisch te laten behandelen, hetgeen verweerder in juli 2017 heeft gedaan en waarna een kroon is geplaatst.

Omdat klaagster pijnklachten bleef houden heeft verweerder het element nogmaals onderzocht, vermoedde een fausse route en adviseerde extractie van de kies. Klaagster is naar aanleiding hiervan overgestapt naar een andere tandarts. Kennelijk is element 37 vervolgens op verzoek van de nieuwe tandarts door de kaakchirurg verwijderd.

Het verwijt dat verweerder een wortelkanaal in element 37 zou hebben gemist is niet onderbouwd. Verweerder meent dat hij de wortelkanaalbehandeling lege artis heeft uitgevoerd en stelt dat de mogelijke fausse route die de kaakchirurg in zijn schrijven d.d. 17 april 2019 noemt een niet-verwijtbare complicatie kan zijn die niet geldt als onzorgvuldig handelen.

Ook het verwijt dat klaagster zelf en voor eigen risico een nieuwe wortelkanaalbehandeling moest vragen begrijpt verweerder niet.

Element 36 was sinds november 2008 voorzien van een kroon. In augustus 2010 was een wortelkanaalbehandeling gedaan. Nadat klaagster pijnklachten had aangegeven en een ontsteking

aan de wortels was geconstateerd, heeft verweerder in januari 2017 opnieuw een wortelkanaalbehandeling in element 36 uitgevoerd. Na 24 februari 2017 wordt dit element niet meer genoemd in het dossier, ook niet voor wat betreft pijnklachten. Het verwijt dat verweerder bij herbehandeling in 2017 niet zou hebben gesignaleerd dat de in 2008 geplaatste kroon niet goed aansloot wijst verweerder af.

Voor wat betreft element 46 geldt dat er in 2006 en 2008 behandelingen hebben plaatsgevonden waaronder het plaatsen van een kroon, maar dat daarna geen opmerkingen over dit element te vinden zijn in de patiëntenkaart.

Verweerder stelt dat klaagsters verwijt dat zij ten onrechte niet werd verwezen naar een endodontoloog te weinig concreet is om op te kunnen reageren. Voor wat betreft de cariës die in 2017 behandeld werd stelt verweerder dat anders dan de mondhygiëne van klaagster er geen specifieke oorzaak voor te geven was.

Verweerder heeft na klaagsters vertrek uit de praktijk in 2019 tot de aansprakelijkheidsstelling in januari 2024 niets van haar vernomen en ook haar nieuwe tandarts heeft nimmer contact met hem gezocht.

Een website waarop een klachtenregeling vermeld zou moeten staan heeft verweerder niet, maar bij het gesprek met klaagster op 11 januari 2024 heeft verweerder haar gewezen op de [beroepsorganisatie] klachtenregeling waar hij bij aangesloten is.

Tenslotte meent verweerder dat klaagsters dossier wel is overgedragen. Verweerder heeft ook nimmer een verzoek gekregen van de nieuwe tandarts om het dossier (nogmaals) te verstrekken.

Verweerder verzoekt de Geschilleninstantie Mondzorg de klacht en het verzoek tot schadevergoeding af te wijzen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn

partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of verweerder tekort is geschoten in het nakomen van de behandelingsovereenkomst met klaagster. Hierbij geldt dat het er niet om gaat of het handelen anders of zelfs beter had gekund, maar om de vraag of verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts onder dezelfde omstandigheden mocht worden verwacht.

Kern van de klacht is het verwijt dat verweerder onvoldoende reageerde op (pijn)klachten, signalen niet onderkende en (wortelkanaal)behandelingen van onvoldoende kwaliteit uitvoerde, waardoor klaagster een kies is verloren, nieuwe behandelingen heeft moeten ondergaan en een redelijk zeldzame longaandoening opliep.

Verweerder vervaardigde kronen in 2001 (element 37), 2002 (element 17), 2004 (element 26) en 2008 (elementen 36 en 46). De Geschilleninstantie kan bij gebrek aan (röntgen)informatie niet beoordelen hoe de kronen waren ten tijde van plaatsing en wijst erop dat de later vervangen kronen 36 en 46 in principe een voldoende levensduur hebben gehad. Daarbij wenst de Geschilleninstantie te benoemen dat in het dossier van de nieuwe tandarts en het schrijven d.d. 23 november 2023 van de endodontoloog melding wordt gemaakt van klem- en knarsgedrag. Dergelijke structurele mechanische overbelasting kan van invloed zijn op o.a. de randaansluiting van een restauratie en kan de cementlaag waarmee de kroon wordt bevestigd beschadigen hetgeen tot microlekkage kan leiden die niet altijd tijdig kan worden onderkend.

Het botniveau bij beide kronen wordt als voldoende beoordeeld.

Dat bij de endodontische behandeling van element 37 sprake is geweest van een fausse route is niet met zekerheid vast te stellen. Op basis van de röntgenfoto acht de Geschilleninstantie het ook mogelijk dat na de wortelkanaalbehandeling in de kies een breuk is ontstaan.

In principe geldt een fausse route bij een wortelkanaalbehandeling als een niet-verwijtbare complicatie. De Geschilleninstantie ziet daarom geen aanleiding om te oordelen dat verweerder tekort is geschoten bij de behandeling van element 37.

Het verwijt dat verweerder heeft nagelaten klaagster te verwijzen naar een endodontoloog oordeelt de Geschilleninstantie als niet gegrond, nu uit het dossier geen indicatie of aanleiding voor verwijzing blijkt.

Het klachtgedeelte ter zake klaagsters stelling dat zij door toedoen of nalaten van verweerder lijdt aan een redelijk zeldzame longaandoening verwerpt de Geschilleninstantie; een causaal verband tussen longaandoeningen en dentogene ontstekingen wordt niet algemeen onderkend en ook in de overgelegde wetenschappelijke publicatie wordt geen onderbouwing van klaagsters stelling gevonden.

Uit de dossiernotities die klaagsters huidige tandarts maakte op 21 januari 2020 en 9 maart 2020 begrijpt de Geschilleninstantie dat verweerder het dossier toen reeds aan klaagster had overgedragen en dat de huidige tandarts over oude foto's beschikt. Ook het klachtonderdeel ter zake het niet overdragen van klaagsters dossier wordt dan ook afgewezen.

De Geschilleninstantie oordeelt dat verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts mocht worden verwacht en wijst de klacht op alle onderdelen af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 16 mei 2025

Met verzenddatum, 23 juni 2025